Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

Snježana Nemec: Plaća svima, a ne samo njima

Mario Strinavić · Monday, February 10th, 2020

Za domoljubni radio piše Snježana Nemec:

Snježana Nemec

U svemu ovome nisam
bitna ja, jer prije svega to radim iz ljubavi prema pisanoj riječi. inače bi se davno ostavila „pera“, ali osobno ću poslužiti kao primjer mnogobrojnih kojima njihov rad nije plaćen i kojima se na taj način pokazuje da nema poštovanja. Takav modus operandi je nezamisliv u civiliziranim zemljama pa i zemlja koje se tako ne kategoriziraju. Nezamislivo je i razumu nepojmljivo da radnik mjesecima, s vjerom u neku bolju budućnost dolazi na posao, a da za to ne bude plaćen, ne čak adekvatno već uopće.

Godinama pišem u medijima, otvaram aktualna
zbivanja, pokušavam što objektivnije ukazati na današnja ideološka strujanja i za svoj rad, talent, obrazovanje, sav taj trud nikad nisam bila nagrađena, konkretno. Ova kategorija konkretnosti, podrazumijeva da ti na žiro-račun sjednu neki novci i da tim istim novcima platiš porez državi. Navedeno se ne odnosi na portale koji svakodnevno pokušavaju preživjeti među medijskim gigantima koji oslobađaju sve nas od brige da mislimo samostalno, jer jedino oni znaju, jedino oni daju istinu u gotovom obliku, i nema potrebe da se traži nova. Taj nerazumljiv i besmislen dar uzrok je mnogih problema danas. .

Čini se da ovaj problem
nemaju umjetnici ni organizatori predstavljanja Rijeka –europski grad kulture, gdje gradonačelnik petokraku, pjesmu „Bella ciao“ naziva avangardom koja uvijek ide ispred svog vremena, a ne unazad kako svjedočimo i koja, paradoksa li zbog Rijeci dodijeljene titule krši Rezoluciju Europskog parlamenta. Sapienti sat! Sve dalje bilo bi suvišno.

O čemu se tu zapravo
radi kada je nekome posve normalno da uzima, a pri tom ne daje?

O neodgovornosti društva, neodgovornosti
pojedinaca ili interesnih skupina koji uglavnom misle da su bogom dani i da su drugi jedino tu poradi njih sami i njihovih ciljeva. Ovo bi bila pojednostavljena kvalifikacija
stanja društva i samih ljudi. Druga manje jednostavna rekla bi-kako su se sve moralne i etičke vrijednosti poremetile, kako nitko nikoga ne cijeni, kako nema odgovornosti niti na jednoj razini, što pored nepristojnosti jednog društva koje se nije u stanju posramiti držim najgorim od svega navedenoga. A oduvijek je bilo dobro da se obrazi ponekad zacrvene. Pojam pristojnog društva nije nepoznat i podrazumijeva prije svega institucijsko
poštovanje i čuvanje digniteta naroda, pojedinca kao i poštovanje čovjeka prema čovjeku. Ako tome dodamo
ravnodušnost kao možda najgori oblik
psihičkog stanja koje nas dovodi u diskriminiranu poziciju i povređuje naše dostojanstvo situacija postaje još teža. Staneš li preko puta takvih imaš osjećaj da je sav taj posao koji radiš
za njih beznačajan, jer oni su predodređeni za pitanja od kozmičkog značaja. Sve što vama znači njima otima pažnju od njihovih grandioznih projekata kojih ne bi bilo da nema nas. Ponekad čovjek ima osjećaj da nisu podložni ni zakonima prirode. Šalu na stranu no takvo, u osnovi nepristojno i neprihvatljivo ponašanje čovjeka
tjera na sarkazam kao obrambeni mehanizam.

Navedeno se bez problema može dovesti u korelaciju i s domoljubljem, ili nedostatkom istog. Ako vas netko stalno zakida, a istovremeno zahtijeva, pokazujući pretjeranost moći, uvjeren u ispravnost *svojih riječi i djela ne postoji mehanizam koji će sve to pomiriti, i zapravo si tada čovjek postavlja pitanje – mogu li voljeti ovakvu domovinu, mogu li više biti domoljub među tolikim nedomoljubima.* Domoljublje, kako god ga definirali u sebi mora sadržavati istinu, onu koja izvješćuje o objektivno postojećim činjenicama. O kojoj se ne šuti, koliko god bolna bila jer jedino tako možemo procvjetati. Naše je da argumentirano ukazujemo, iznosimo na vidjelo, a na vladajućim strukturama, medijski kućama, realnom sektoru da osluškuju i čuju, da čine kada god je to moguće, ispravljaju i u konačnici napokon pokažu neophodnu odgovornost i poštovanje. Upravo ono što čovjeku pripada, a za što je danas zakinut i ne samo kod

nas.

Mario Strinavić

This entry was posted on Monday, February 10th, 2020 at 6:49 pm and is filed under Nekategorizirano You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.